

magnesiumcarbonaathydraat): per tablet of per 5 ml suspensie 500 mg.

Eigenschappen: Hydrotalciet is een zuurbindende substantie die niet wordt geresorbeerd.

Toepassing: Als antacidum bij ulcus pepticum.

Dosering: Telkens 2 tabletten of 2 maal 5 ml suspensie tussen de maaltijden, ofwel 3 maal daags. De tabletten moeten worden gekauwd.

Bijwerkingen: Soms misselijkheid en diarree.

Contra-indicaties: Geen, voor zover bekend.

Waarschuwing: Hydrotalciet moet niet gelijktijdig met een tetracyclinepreparaat worden ingenomen.

Plaats in de therapie: Zoals meestal bij antacida, ontbreekt het ook in dit geval aan dubbelblind opgezet en uitgevoerd vergelijkend onderzoek tegen placebo.

Amsterdam, april 1974

JAN VAN DER MEER,
klinisch farmacoloog

CORRESPONDENTIE

AZIDOCILLINE

In deze rubriek (VAN DER MEER 1974) werd als indicatiegebied genoemd voor azidocilline (Nalpen): infecties veroorzaakt door Grampositieve kokken. Volgens de bijsluiter en informatie van de fabrikant zou het middel echter ook werkzaam zijn tegen *Haemophilus influenzae*. Gaarne vernam ik uw mening hierover.

LITERATUUR

MEER, J. VAN DER (1974) *Ned. T. Geneesk.* 118, 175.

Bilthoven, maart 1974

A. VAN SCHAÏK

Naar aanleiding van de bespreking van azidocilline (Nalpen) in deze rubriek (VAN DER MEER 1974) wilde ik het volgende opmerken: terwijl in het artikel infecties veroorzaakt door Grampositieve micro-organismen als indicatiegebied worden genoemd, geven bijsluiter en fabrikant aan dat het preparaat ook werkzaam is tegen *Haemophilus influenzae*. Gaarne zou ik van u vernemen wat juist is.

LITERATUUR

MEER, J. VAN DER (1974) *Ned. T. Geneesk.* 118, 175.

Roosendaal, maart 1974 J. M. M. VAN DER WEERDEN

Met verbazing las ik in de rubriek „Nieuwe Geneesmiddelen” het artikel over azidocilline (Nalpen) (VAN DER MEER 1974). Omdat ik dagelijks met luchtweginfecties bij kinderen wordt geconfronteerd en der-

halve (helaas!) vaak antibiotica moet voorschrijven, ben ik zeer kritisch in de keuze van het te gebruiken preparaat. Goede voorlichting op dit gebied is een eerste vereiste. Te veel merk ik, dat vooral in de huisartsenpraktijk naar willekeur alle mogelijke preparaten worden toegediend, tot tetracyclines toe.

In de literatuur (o.a. KERREBIJN, RAEBURN 1973), in het *Repertorium verpakte geneesmiddelen* en in de bijsluiter staat uitdrukkelijk vermeld dat azidocilline niet alleen werkzaam is tegen Grampositieve micro-organismen, doch evenzeer tegen de zo vaak bij kinderen voorkomende *Haemophilus influenzae*, die toch tot de Gramnegatieve micro-organismen behoort! Uit de informatie die mij verstrekt is door de artsbezoeker van de desbetreffende firma heb ik dezelfde conclusie getrokken.

Het werkingspectrum van azidocilline is dus niet gelijk aan dat van penicilline G, doch een fractie breder en gelukkig smaller dan de overvloedig bij *Haemophilus-influenzae*-infecties gebruikte ampicilline.

Mijn ervaring met dit preparaat is zeer gunstig en bij bovengenoemde infecties doet het middel niet onder voor ampicilline (louter klinische en poliklinische ervaring).

Over de plaats in de therapie wordt geschreven dat azidocilline zich van andere „small spectrum” zuurbestendige penicillines niet onderscheidt, terwijl ik op grond van de literatuur heb begrepen dat het middel zich juist wel onderscheidt.

LITERATUUR

KERREBIJN, M. (1972) *Chemotherapy* nr. 17.

MEER, J. VAN DER (1974) *Ned. T. Geneesk.* 118, 175.

RAEBURN (1973) *Scand. J. infect. Dis.* nr. 5.

Heemstede, maart 1974

H. H. WARMINK

De collegae VAN SCHAÏK, VAN DER WEERDE en WARMINK kan ik antwoorden dat het inderdaad juist is, dat volgens de bijsluiter azidocilline tevens werkzaam is tegen *Haemophilus influenzae*. Deze uitspraak is gebaseerd op resultaten van bacteriologisch onderzoek. Tot op heden zijn onvoldoende klinische ervaringen gepubliceerd om aan azidocilline een bijzondere werkzaamheid bij infecties van *Haemophilus influenzae* toe te kennen. Gaarne zag ook ik in de praktijk bewezen dat azidocilline in vivo deze eigenschappen bezit. Indien collega WARMINK over gegevens beschikt waaruit deze werkzaamheid zou blijken, zal ik deze gaarne ontvangen.

Vooralsnog heb ik geen aanleiding, het in mijn artikel ingenomen standpunt te wijzigen.

Amsterdam, maart 1974

JAN VAN DER MEER